

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling Nr. 3 af Udvalget

vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3824; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1999).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Martin Hansen): I den Betænkning, der er afgivet over det foreliggende Lovforslag, mangler der et Bilag, der ikke var indgaaet ved dens Afgivelse, og jeg skal derfor med den højtærede Formands Tilladelse oplæse dette Bilag. Det er et Svar, som Udvalget har modtaget paa et Spørgsmaal, der var rettet til den højtærede Landbrugsminister, og det lyder saaledes: „I Anledning af det ærede Udvalgs Skrivelse af 24. f. M., hvori Udvalget har stillet forskellige Spørgsmaal, sigtende til at faa oplyst, hvormange selvstændige Husmandsbrug der er nedlagt i Tiden efter 1. Januar 1915, skal man tjenstlig meddele, at Ministeriet ikke er i Besiddelse af de til Besvarelsen af de rejste Spørgsmaal fornødne Oplysninger.“

Dernæst skal jeg gøre en Undskyldning for, at det ærede Medlem Hr. Thorhauges Navn er gledet ud af Fortegnelsen over de Medlemmer, der har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 6. Det ærede Medlem har tiltraadt alle de af Ministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag, og det skyldes kun en Fejltagelse, at det ærede Medlems Navn ikke findes paa dette Sted.

I øvrigt har, som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, Udvalgets Flertal tiltraadt den Hovedtanke, der ligger til

Grund for Lovforslaget, og de Ændringsforslag, som Flertallet har tiltraadt, er stillede af Ministeren i Henhold til de Bemærkninger, der faldt ved Sagens første Behandling. Det er Ændringsforslagene Nr. 2, 6, 8 og 9.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa en anden Affattelse af § 3, hvorved denne gøres klarere. I 1ste Stykke udtales der udtrykkelig, at Statslaanet skal være $\frac{6}{10}$ og Statstilskuddet $\frac{3}{10}$ af det Beløb, der ydes i Finansaaret 1921—22, medens 2det Stykke kun udtaler, at Statslaan og Statstilskud til sammen skal udgøre $\frac{9}{10}$ for Finansaaret 1922—23, idet Landbrugsministeren efter Samraad med Rigsdagens Finansudvalg skal træffe Bestemmelse om, hvor stor en Del af Beløbet der skal ydes henholdsvis som Statslaan og som Statstilskud. Rigsdagen og Ministeriet staar altsaa frit for næste Finansaar, 1922—23, med Hensyn til, hvor stort Tilskud der skal ydes, om der overhovedet skal ydes Tilskud, eller der udelukkende skal ydes Laan.

I Ændringsforslag Nr. 6 foreslaas ligeledes en anden Affattelse af vedkommende Paragraf, § 6. Det slaas deri fast, hvor stort et Beløb der stilles til Raadighed til Laan og til Tilskud i Finansaaret 1922—23. Beløbet sættes til 12 Mill. Kr., og der tilføjes den Bestemmelse, at Beløbet til Tillægslaan sættes op til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Stedet for som af Ministeren foreslaaet 1 Mill. Kr. Dette Beløb af $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. er i Overensstemmelse med den gamle Lov, hvorefter der kan anvendes saa meget til Tillægslaan.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at indsætte en ny Paragraf, der tager Sigte paa at hindre Spekulation i disse Brug. Ændringsforslaget indfører nemlig den Bestemmelse, at saa fremt disse Brug sælges indenfor et Tidsrum af 10 Aar til andre end Børn eller Svigerbørn, kan Landbrugsministeriet kræve, at det ydede Tilskud helt eller delvis tilbagebetales. Hensigten hermed er at hindre, at den Laansøger, der faar oprettet et Husmandsbrug, skal kunne tjene paa Statens Penge. Man formener, at indenfor et Tidsrum af 10 Aar vil Forholdene have klaret sig, og at et saadant Brug ikke vil kunne afhændes med Fortjeneste, idet det sikkert ikke vil koste mere, end vedkommende selv har ydet, og hvad der er ydet i Laan dertil.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ligeledes ud